

Pád člověka podle Genesis 3 s adventním kalendářem

Původ materiálu: Eliška Provazníková

Cíle:

Děti dostanou příležitost zhlédnout podstatu hříchu
Seznámí se s příběhem pádu člověka
Děti rozvíjí vzájemnou spolupráci

Potřeby:

Obal adventního kalendáře (nebo jako náhradu několik malých krabiček), lepidlo, nůžky, čtvrtka, černá prašná křída/aktivní (živočišné) uhlí/černá tempera

Přílohy:

Scénář zkrácený
Scénář kompletní
Obrázek k tisku
Fotky kalendáře a obrázku z realizace

Příprava:

1) Vezměte si obal od adventního kalendáře, ideálně s většími okénky (mám vyzkoušený z IKEA) a přes jedno okénko nalepte nápis „TOTO OKÉNKO NEOTVÍRAT“ a případně se značkou zakazu, ale přilepte jej tak, aby okénko šlo otevřít. (Z druhé strany kalendáře, kde bývají nakreslené čokolády, bonbony a podobné rozptylující obrázky, můžete nalepit papír, aby to překryl.

2) Vytiskněte obrázek Adama a Evy viz níže. (Obrázek je upravený z obrázku <https://cz.pinterest.com/pin/top-25-freeprintable-adam-and-eve-coloring-pages-online--284360163964161164/> od mum junction.) Z původního obrázku jsem vymazala obličej Adama a Evy, aby se mohlo s dětmi o jejich výrazech diskutovat a přemýšlet i o tom, jak se měnily. Vymazala jsem jablko a hada, aby se nestali středem pozornosti, protože o ně v podstatě nejde. Do obrázku jsem přidána holubici jako znamení přítomnosti Boha. Zdroj holubice: <https://cz.pinterest.com/pin/231231762109273800/>)

3) Obrázek podlepte čtvrtkou. Obrázek můžete lehce vybarvit pastelkami, ale Adamovi a Evě vybarvěte jenom lehce/světle vlasy, kůži nechte nevybarvenou. Vybarvování není nutné, ale následné skládání bude pro děti jednodušší.

4) Obrázek rozdělíme a rozstříháme na přibližně 24 dílů následujícím způsobem. Na druhou stranu obrázku si do místa, kde by bylo jablko a ruka Evy si vyznačíme jeden díl, ten musí zůstat v jednom kuse. Další díl, který by měl zůstat v jednom kuse je holubice. Na zbytek si nějak nakreslíme přímé čáry, tak, aby po rozstříhání vznikla skládačka. Je dobré si před rozstříháním dílky označit čísla a vyfotit si to, nebo rovnou okopírovat. Bude to sloužit jako nápověda pro děti při skládání. Bez nápovědy by to bylo asi příliš těžké.

5) Obrázek rozstříháme.

6) Na dílek místo jablka nakreslíme skvrnu prašnou černou křídou na papír. Snažíme se na skvrnu nanést co nejvíce křídou, aby ji bylo dost pro pozdější rozmazávání. (V případě absence křídou můžete vyzkoušet aktivní (živočišné) uhlí, Nebo skvrnu černou temperou, ale tu si připravte těsně před začátkem, aby vám nezaschla.)

7) Dílky obrázku rozdělíme do adventního kalendáře, a ten se skvrnou dáme do okénka, které je nadepsané „Neotvírat“. K dílkům do okének můžeme přidat sušené ovoce, aby radost z otvírání nabírala na obrátkách.

8) Adventní kalendář zabalte do šátku a převažte mašlí jako dárek.

Poznámka:

Texty v uvozovkách jsou napsané jako orientační text, co zhruba vedoucí setkání říká. Myslím, že lepší je říct plus mínus nějak ten obsah z hlavy, než to číst. Text v lomítcích /.../ popisuje, co se zrovna tou dobou děje.

Průběh:

0) případné rozdělení na mladší a starší děti

/Pokud máte hodně dětí, a některé jsou starší, můžete je poprosit, aby si pro mladší děti připravili scénku pád člověka zkrácenou verzi. Scénář je níže. Ale nechte je odejít až po rozbalení kalendáře, aby viděli, že tam je jedno okénko, které se nemá otevírat/

1) úvod – předání adventního kalendáře

/Lepší by mi přišlo, kdyby děti předem nevěděly, jaký příběh se chystá. Přivítáme děti. Připravený adventní kalendář můžeme mít zabalený v nějakém šátku převázaným mašlí jako dárek. /

„Podívejte, co pro vás tady mám... Co tam asi je?... Je to pro vás pro všechny dohromady... Tak co, rozbalíme to? .../rozbalování/ Jéé, víte, co to je? Adventní kalendář! V každém okénku je určitě něco skvělého. Ale pozor, tady je jedno okénko, kde je napsáno „neotvírat“. Hmm, tak TOHLE okénko bychom asi otevírat neměli.

„Ale teď už se do toho můžeme pustit do otevírání ostatních okýnek. Co tam asi je?“

/Děti se mohou pustit do otevírání, můžeme korigovat jedení dobrot, třeba je dávat na talířek a pak spravedlivě rozdělit. Při vyndávání dílů skládačky se podívat nad skládačkou, co to asi bude za obrázek. A zvýšit zvědavost u dětí, aby ji chtěly skládat. Pravděpodobně budou potřebovat ke skládání nápovědu v podobě plánu, který jste si připravili v bodě 4. Dát dětem čtvrtku a lepidlo, aby mohly dílky pevně přilepit. Při skládání můžete zvyšovat touhu po dokončení celého obrázku./ „To jsem zvědavá, jak ten obrázek bude vypadat celý. Co na tom obrázku asi bude?....

2) Chybějící dílek

/Děti složí a nalepí obrázek na čtvrtku. Děti přijdou na to, že jim jeden dílek chybí. Chvilí je nechte přemýšlet, asi je napadne zkontrolovat, že prošly všechna okénka. Možná někoho napadne otevřít to okénko s nápisem „neotvírat“. NENECHTE děti, aby to okénko otevřely. Adventní kalendář dejte stranou na nějaké viditelné místo, ale z dosahu dětí (třeba opřený na poličku), aby byla pozornost na obrázek./

/Pokud starší děti připravují divadlo, tak v tuto chvíli je přivoláme zase zpátky k nám. Když už se skládání blíží ke konci, tak starší děti upozorníme, že se blíží konec času a přípravu./

„Děkuji, že jste ten obrázek složili. Super, že se vám to povedlo. No, jeden dílek chybí, no jo...“ /Nechat ticho, asi někoho napadne, že bude v tom jednom neotevřeném okénku. Počkáme, až to někdo asi vysloví, nebo to při příliš dlouhém čekání řekneme sami./ „Je možné, že tam ten dílek je...“ „Zdá se, že nám něco chybí, a asi víme, kde to je, ale nemůžeme se k tomu dostat.“ „Je tu zákaz TOTO OKÉNKO NEOTEVÍRAT.“ „To je teda situace.... Jaké to pro vás je?....“ /Nějak zpracujeme a reflektujeme jejich odpovědi, ideálně si je trochu zapamatujeme a níže třeba použijeme./

3) Co je na obrázku

„Ale teď se můžeme soustředit na to, co tu máme a ne na to, co nám chybí....Tak co to asi máme na obrázku?..../Nechat děti říct, co vidí/ „Nemají nakreslený obličej, nevíme, jak se tváří. Co myslíte, jak asi? A proč zrovna takhle?....“ /Můžeme připomenout, že jsme si minule povídali o člověku (Adamu a Evě) v ráji. A že to je

nakreslené na tomto obrázku. Můžeme zmínit, že tam je holubice znázorňující přítomnost Pána Boha. /

4) Příběh o pádu člověka

„Teď se koukneme na dnešní biblický příběh.“/ Pokud máte lidi, mohou to zahrát, scénicky přečíst, pokud umí plynule číst.... Scénář podle Českého ekumenického překladu je níže. Myslím, že není podstatné nějak zabředávat do prokletí hada, Evy a Adama. Navrhla bych to pro účely tohoto setkání zkrátit na: „A ty, člověče, Adame a Evo, už se nebudete mít tak dobře. Už se nebudete mít tak dobře jako jste se měli doteď u mě v zahradě. Budou vás potkávat různá trápení. Prach jsi a v prach se navrátíš.“ Pokud nemáte na čtení lidi nebo hraní, můžete převyprávět příběh z Gn 3, 1 - 6 tj. do chvíle, kdy Eva s Adamem jedí jablko./

5) Otevření zakázaného okénka

„Vrátíme se zpátky k našemu obrázku, který jste složili.“ /Vezmeme obrázek do ruky, do druhé adventní kalendář./ „Máme tu Adama a Evu, jsou v Boží zahradě. Je tam znát Boží přítomnost. Když tu najednou... „Ccccožžžžže? Jakžžžžže? Bůh vám zakázal otevírat okénka v adventním kalendáři?!“ „Pozor pozor, tak STOP, to si žádá vysvětlení. Tady nejde o nějaká okénka v kalendáři nebo o zákaz jedení ovoce jednoho stromu v zahradě. **Tady jde o důvěru Pánu Bohu.** O myšlenku **„Možná ten Bůh není jenom dobrý, možná mě chce omezovat, bez Boha bych toho pravděpodobně zvládl*a více, kdyby mě neomezoval....“**

„A teď to přijde. Had už Evě našeptal tuhle myšlenku. Evě se zdálo, že kolem nebyl nikdo, kdo by ji pomohl tomu říct jasné NE. Eva už nevěří, že Bůh je dobrý a chce pro ně dobré. Eva to ovoce utrhla a začala s Adamem jíst.“

/Zahrát teď jakoby někoho jiného. Můžete si pomoci tím, že si vezmete kšiltvku že mluvíte jakoby za někoho jiného:/ „Hmm... toto OKÉNKO neotevírat. No jasně/posměšně/. To se nám ta/ten _ _ _ _ _ (doplňte své jméno) chce asi jenom vysmát! Určitě tam nelepila ten zákaz, jenom proto, abychom to nemohli doskládat. Dalo nám to spoustu práce a stejně obrázek není celý. Kvůli ní/němu... Prostě to OKÉNKO otevřu a zjistím, co tam je a obrázek bude kompletní. Konečně poznám, jak má ta skládačka vypadat celá.“ /Otevřít poslední okénko a zbývající dílek nalepit do skládačky a ukázat dětem.//Případně sundat kšiltovku./

6) Hřích

/Obrázek držet u sebe zvednutý tak, aby na něj děti viděly a zároveň ho opřít o nějakou pevnější podložku. Třeba o druhou stranu kalendáře. Dětem dál vyprávět a při tom prstem rozmazávat černou barvu ze skvrny na postavy Adama a Evy. Pozor nezamalovat holubici. Pokud jste použili temperu, připravte si předem hrnek s vodou na namáčení prstu./ „Člověk někdy ztrácí důvěru v Pána Boha, chce jednat na vlastní pěst, začíná pochybovat, že Bůh je dobrý. A najednou se to začne propisovat do toho, co dělá. A začíná se tím kazit všechno to, co bylo předtím krásné. Začíná se kazit i ten člověk sám. Tomu se říká (ve slovech Bible) hřích. Člověk už se nebude mít tak dobře, jako doteď.“

A co teď? Jde to smazat? Z příběhu se dozvídáme, že Bůh dal Adamovi a Evě kožené suknice, aby tím vyřešil následek jejich hříchu, jejich nedůvěry Pánu Bohu. Víte, z čeho je kožená suknice?... Ano, z kůže zvířete, které zemřelo. Je to odkaz na obětní zvířata a následně na Velikonoční příběh a naši záchranu obětí Ježíše Krista.“

7) Aplikace do našich životů/přesah

Můžete diskutovat následující otázky:

Jak vypadá „nedůvěra v Boha“?

- Jak se to projevuje? (Např. Neustálou snahou mít vše pod kontrolou, bez schopnosti „nechat věci být“; Strachem z budoucnosti a neschopností spolehnout se na Boží vedení; Pocitem, že si vše musíme zasloužit, že Boží dary nejsou zadarmo; Skepsí vůči smyslu modlitby – „stejně se nic nestane“)
- Jak se dá důvěra v Boha „opravit“?

Zažili jste někdy, že vás někdo omezuje, i když to možná bylo pro vaše dobro?

Jak poznáme, že nám Bůh přeje dobré věci?

Jaký je rozdíl mezi chybou a hříchem?

Píseň:

Svítá 79, NEZ 334 Hříchy tvý tě jednou doženou. Poslední repeticí v písni lze zpívat i s textem: „Hříchy tvý na sebe jeden vzal, hříchy tvý na sebe Kristus vzal.“

Svítá 228 Modlitba Ó Pane můj, nenech mne být

Modlitba:

Milý Pane Bože, děkujeme Ti, za obrovskou důvěru a svobodu, kterou nám dáváš. Prosíme, ať důvěřujeme i my Tobě. A svobodu ať přijímáme s odpovědností a radostí. Amen.

Odkazy:

<https://katecheze.evangelnet.cz/katechetické-přípravy/pad-cloveka> klíčové pojmy a úskalí

<https://katecheze.evangelnet.cz/katechetické-přípravy/pad-cloveka-0> výkladové poznámky a úskalí

85% Gn 3 (Bible ČEP) “““zkráceno, upraveno

Vypravěč: Nejzchytralejší ze vší polní zvěře, kterou Hospodin Bůh učinil, byl had. Řekl ženě:

Had: „Jakže, Bůh vám zakázal jíst ze všech stromů v zahradě?“

Žena: „Plody ze stromů v zahradě jíst smíme. Jen o plodech ze stromu, který je uprostřed zahrady, Bůh řekl: ‚Nejezte z něho, ani se ho nedotkněte, abyste nezemřeli.‘“

Had (ujišťujícím tónem) „Nikoli, nepropadnete smrti. Bůh však ví, že v den, kdy z něho pojíte, otevřou se vám oči a budete jako Bůh znát dobré i zlé.“

Vypravěč: Žena viděla, že je to strom s plody dobrými k jídlu, lákavý pro oči, strom slibující vševědoucnost. Vzala tedy z jeho plodů a jedla, dala také svému muži, který byl s ní, a on též jedl. Oběma se otevřely oči: poznali, že jsou nahí. Spletli tedy fíkové listy a přepásali se jimi. Tu uslyšeli hlas Hospodina Boha procházejícího se po zahradě za denního vánku. I ukryli se člověk a jeho žena před Hospodinem Bohem uprostřed stromoví v zahradě.

Bůh (zavolá): „Kde jsi?“

Muž/člověk: „Uslyšel jsem v zahradě tvůj hlas a bál jsem se. A protože jsem nahý, ukryl jsem se.“

Bůh: „Kdo ti pověděl, že jsi nahý? Nejedl jsi z toho stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst?“

Muž/člověk: „Žena, kterou jsi mi dal, aby při mně stála, ta mi dala z toho stromu a já jsem jedl.“

Bůh (mluví k ženě) „Cos to učinila?“

Žena: „Had mě podvedl a já jsem jedla.“

Bůh (mluví k hadovi) „Protožeš to učinil, budeš proklet, odvržen ode všech zvířat a ode vší polní zvěře. Polezeš po břiše, po všechny dny svého života žrát budeš prach. Mezi tebe a ženu položím nepřátelství, i mezi símě tvé a símě její. Ono ti rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu.“

“““**Bůh (mluví k ženě a Adamovi):** Už se nebudete mít tak dobře jako jste se měli doteď u mě v zahradě. Budou vás potkávat různá trápení. Prach jsi a v prach se navrátíš.““““

Vypravěč: Člověk svou ženu pojmenoval Eva (to je Živa) , protože se stala matkou všech živých. Hospodin Bůh udělal Adamovi a jeho ženě kožené suknice a přioděl je.

Bůh: „Teď je člověk jako jeden z nás, zná dobré i zlé. Nepřipustím, aby vztáhl ruku po stromu života, jedl a byl živ navěky.“

Vypravěč: Proto jej Hospodin Bůh vyhnal ze zahrady v Edenu, aby obdělával zemi, z níž byl vzat. Tak člověka zapudil. Východně od zahrady v Edenu usadil cheruby s míhajícími se plamenným mečem, aby střežili cestu ke stromu života.

Gn 3 (Bible ČEP) kompletní verze

Vypravěč: Nejzchytralejší ze vší polní zvěře, kterou Hospodin Bůh učinil, byl had. Řekl ženě:

Had: „Jakže, Bůh vám zakázal jíst ze všech stromů v zahradě?“

Žena: „Plody ze stromů v zahradě jíst smíme. Jen o plodech ze stromu, který je uprostřed zahrady, Bůh řekl: ‚Nejezte z něho, ani se ho nedotkněte, abyste nezemřeli.‘“

Had (ujišťujícím tónem) „Nikoli, nepropadnete smrti. Bůh však ví, že v den, kdy z něho pojíte, otevřou se vám oči a budete jako Bůh znát dobré i zlé.“

Vypravěč: Žena viděla, že je to strom s plody dobrými k jídlu, lákavý pro oči, strom slibující vševědoucnost. Vzala tedy z jeho plodů a jedla, dala také svému muži, který byl s ní, a on též jedl. Oběma se otevřely oči: poznali, že jsou nazí. Spletli tedy fíkové listy a přepásali se jimi. Tu uslyšeli hlas Hospodina Boha procházejícího se po zahradě za denního vánku. I ukryli se člověk a jeho žena před Hospodinem Bohem uprostřed stromoví v zahradě.

Bůh (zavolá): „Kde jsi?“

Muž/člověk: „Uslyšel jsem v zahradě tvůj hlas a bál jsem se. A protože jsem nahý, ukryl jsem se.“

Bůh: „Kdo ti pověděl, že jsi nahý? Nejedl jsi z toho stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst?“

Muž/člověk: „Žena, kterou jsi mi dal, aby při mně stála, ta mi dala z toho stromu a já jsem jedl.“

Bůh (mluví k ženě) „Cos to učinila?“

Žena: „Had mě podvedl a já jsem jedla.“

Bůh (mluví k hadovi) „Protožeš to učinil, budeš proklet, odvržen ode všech zvířat a ode vší polní zvěře. Polezeš po břiše, po všechny dny svého života žrát budeš prach. Mezi tebe a ženu položím nepřátelství, i mezi símě tvé a símě její. Ono ti rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu.“

Bůh (mluví k ženě): „Velice rozmnožím tvé trápení i bolesti těhotenství, syny budeš rodit v utrpení, budeš dychtit po svém muži, ale on nad tebou bude vládnout.“

Bůh (mluví k Adamovi): „Uposlechl jsi hlasu své ženy a jedl jsi ze stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst. Kvůli tobě nechť je země prokleta; po celý svůj život z ní budeš jíst v trápení. Vydá ti jenom trní a hloží a budeš jíst polní byliny. V potu své tváře budeš jíst chléb, dokud se nenavrátiš do země, z níž jsi byl vzat. Prach jsi a v prach se navrátiš.“

Vypravěč: Člověk svou ženu pojmenoval Eva (to je Živa) , protože se stala matkou všech živých. Hospodin Bůh udělal Adamovi a jeho ženě kožené suknice a přioděl je.

Bůh: „Teď je člověk jako jeden z nás, zná dobré i zlé. Nepřipustím, aby vztáhl ruku po stromu života, jedl a byl živ navěky.“

Vypravěč: Proto jej Hospodin Bůh vyhnal ze zahrady v Edenu, aby obdělával zemi, z níž byl vzat. Tak člověka zapudil. Východně od zahrady v Edenu usadil cheruby s míhajícím se plamenným mečem, aby střežili cestu ke stromu života.



